

Τιμή και Δόξα ή προσβολή και ατιμία;

/ [Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Γράφει ο Μητροπολίτης Κισιάμου & Σελίνου κ. Αμφιλόχιος

**«Καιρός είν’ της Πατρίδος ν’ ακούστε τη λαλιά»
(Ρήγας Φεραίος, «Θούριος»)**

Μέσα στον ζόφο και την αποκοπιά των καιρών μας που έχει προκαλέσει η απειλή ενός αόρατου ιού, ιού που ταπείνωσε ολόκληρη την ανθρωπότητα, και με την προσδοκία για την υπέρβαση αυτής της δοκιμασίας, σα ηλιαχτίδα φώτισε την ζωή μας η επαινετή πρωτοβουλία του εξοχ. Προέδρου της Βουλής των Ελλήνων και Κώστα Τασούλα επ’ ευκαιρία της διπλής εορτής της 21ης Νοεμβρίου. Των Εισοδίων της Θεοτόκου και των Ενόπλων Δυνάμεων. Για πρώτη φορά στην ιστορία η πρόσοψη της Ελληνικής Βουλής μετατράπηκε σε ένα γιγαντιαίο video wall όπου προβλήθηκαν οι σημαντικότερες στιγμές της ένδοξης ιστορίας μας. Επί τρεις ώρες στην πρόσοψη της Βουλής ζωντάνεψε η ιστορία αρχίζοντας από την μάχη του Μαραθώνα (490 π.Χ.), την Ναυμαχία της Σαλαμίνας, το Βυζάντιο, την

επανάσταση του 1821, τον Μακεδονικό Αγώνα, την νικηφόρο ιαχή «αέρα», το αιώνιο ιερό σύμβολο της σημαίας μας και η ροή ολοκληρώνεται με την ιερά μορφή της Υπερμάχου Στρατηγού, της Παναγίας μας, υπό τους ήχους της καμπάνας για να ακολουθήσουν εικόνες από το σήμερα των ισχυρών Ενόπλων Δυνάμεων με τον Άγνωστο Στρατιώτη, στην μνήμη του οποίου τιμούνται όλοι εκείνοι που θυσίασαν τη ζωή τους για να απολαμβάνουμε εμείς σήμερα το ύψιστο αγαθό όχι μόνο της Ελευθερίας αλλά και της Δημοκρατίας. Μέχρι και drone επιστράτευσε το ΓΕΕΘΑ για την ιστορική αυτή μετάδοση, ενώ ο απανταχού της γής Ελληνισμός είχε την δυνατότητα μέσω live streaming να παρακολουθήσει απευθείας το μοναδικό και ξεχωριστό αυτό ιστορικό ταξίδι στο παρελθόν, το παρόν και, ελπίζουμε, το μέλλον.

Τιμή και Δόξα! Υποκλινόμαστε στην Ελληνική ψυχή που αιώνες τώρα αγέρωχα πορεύεται στην ιστορία, γράφοντας χρυσές σελίδες ηρωισμού, αυτοθυσίας και φιλοπατρίας. Τιμή και Δόξα! Στην Ελληνική ψυχή που παραμένει απροσκύνητη σε κάθε επίδοξο επιβουλέα και κατακτητή. Τιμή και Δόξα! Σε τούτο τον λαό που «δε γονατίζει παρά μονάχα μπροστά στους νεκρούς του» (Γιάννης Ρίτσος). Που ξέρει πως η Υπέρμαχος Στρατηγός είναι η σώστρια Μάννα του Γένους και Της αποδίδει την πρέπουσα τιμή και σεβασμό. Τιμή και Δόξα!

Κάποιοι όμως θεσμικοί και μάλιστα έχοντας βρεθεί σε κορυφαίες θέσεις, φαίνεται να έχουν άλλη άποψη. Ενοχλήθηκαν, διαμαρτυρήθηκαν. Μίλησαν για «διχασμό»! Για.. «στυγνή προσβολή της Δημοκρατίας την απεικόνιση του κτιρίου της Βουλής με στρατιωτικά και θρησκευτικά σύμβολα»! Για.. «ατόπημα πρώτης γραμμής, πολιτικά και αισθητικά αποκρουστικό»! Για... «επικίνδυνες νοσταλγίες που οφείλουν να κοπούν μαχαίρι»!

Διαβάζοντας και ακούοντας όλα αυτά, διερωτήθηκα: «Στυγνή προσβολή της Δημοκρατίας» η ιστορία της Ρωμιοσύνης; «Ατόπημα πρώτης γραμμής» τα ιερά σύμβολα του Γένους; «Διχασμός» η προβολή της σημαίας και η Παναγία μορφή της Υπέρμαχου Στρατηγού; «Επικίνδυνες νοσταλγίες» η αναδρομή στην ιστορική πορεία των αιώνων; Διερωτώμενος όλα αυτά, μοιραία ανακάλεσα στην μνήμη μου το πρόσφατο παρελθόν και τι είχε συμβεί από όλους αυτούς που σήμερα μιλούν για «διχασμό» και «στυγνή προσβολή της Δημοκρατίας» επειδή στην πρόσοψη της Βουλής των Ελλήνων προβλήθηκε η ιστορία αυτής της Πατρίδας. Ανακαλώ λοιπόν στην μνήμη μου τι είχε προβληθεί στην ίδια πρόσοψη πριν από λίγα χρόνια. Τότε λοιπόν, στα πλαίσια του ονομαζόμενου «Athens pride» η «φεστιβάλ υπερηφάνειας» όπως κάποιοι άλλοι το έχουν ονομάσει, αποφάσισε η τότε κα Πρόεδρος της Βουλής η πρόσοψη της Βουλής των Ελλήνων να φωτιστεί με τα χρώματα αυτού του φεστιβάλ. Επιπροσθέτως, η τότε κα Πρόεδρος της Βουλής είχε δηλώσει στο εν λόγω φεστιβάλ: «Την επόμενη φορά η πορεία πρέπει να περάσει και μέσα από τη

βουλή»!

Μην παρερμηνευτεί ο παραλληλισμός μου αυτός και μην βιαστούν πάλι κάποιοι να μας προσάψουν τις συνήθειες ταμπέλες του δήθεν.. «ομοφοβικού», «ρατσιστή», «ξενοφοβικού», κ.α. τινά. Σεβόμαστε τις όποιες διαφορετικότητες και μειονότητες, έστω και αν δεν συμφωνούμε μαζί τους. Το πρόβλημα είναι αλλού. Πολύ βαθύτερο και ουσιαστικότερο. Διευκρινίζω: Εάν είναι «στυγνή προσβολή της Δημοκρατίας», «ατόπημα πρώτης γραμμής» και «επικίνδυνες νοσταλγίες» η προβολή των ιστορίας ενός λαού, των ιερών και των οσίων του, τότε τι είναι άραγε η προβολή, η επιβολή των διαφορετικοτήτων, οι οποίες μάλιστα θα πρέπει να παρελαύνουν «και μέσα στην Βουλή»; Νόμιζα ότι κάποιους τους ενοχλούσαν οι παρελάσεις, μάλλον λάθος εντύπωση. Τελικά.. φαίνεται πως εξαρτάται από το είδος της παρέλασης. Μήπως, τελικά, ισχύει, αυτό που λέχθηκε, ότι δηλαδή: «Όσοι ξένοι αγαπούν την Ελλάδα ονομάζονται «φιλέλληνες», όσοι Έλληνες αγαπούν την Πατρίδα τους ονομάζονται «ρατσιστές»;

Διερωτώμαι, επίσης: Που είναι οι αφυπνιστικές φωνές από τις πνευματικές δυνάμεις του τόπου, της Χώρας; Να σημάνουν συναγερμό. Να αφυπνίσουν συνειδήσεις. Τολμώ να πω, κάνοντας την αναγκαία αυτοκριτική καθώς η αυτοκριτική λυτρώνει και ελευθερώνει τον άνθρωπο, που είναι η συντεταγμένη φωνή της Εκκλησίας; Όχι για να κρίνει, να δικάσει, ή να διχάσει. Μη γένοιτο! Για να αφυπνίσει, να προβληματίσει, να ενώσει. Ενότητα, ομοψυχία, σύμπνοια έχει ανάγκη ο λαός μας αυτούς τους δύσκολους καιρούς. Αλλά... μια «ενότητα» των εκπώσεων και των συμβιβασμών πόσο αυθεντική, αλήθεια είναι; Ποιόν, ποιους μπορεί να εξυπηρετεί;

Γίνονται προετοιμασίες για τον επετειακό εορτασμό των 200 χρόνων από την εθνική παλιγγενεσία του 1821. Διερωτώμαι και πάλι: Με τι πνεύμα θα εορταστεί η επέτειος αυτή; Γαλουχώντας και τρέφοντας α-πάτριδες και α-νέστιες συνειδήσεις; Α-νέραστες για την Πατρίδα τους; Βυθιζόμενοι σε, ακόμα βαθύτερο, λήθαργο και χειμερία νάρκη; Τρεφόμενοι με ξυλοκέρατα; Ποιά είναι η ταυτότητα μας; Είναι η γλώσσα μας; οι άυλες πνευματικές μας αξίες; τα ιερά και τα όσια του Γένους; η πίστη μας; η Πατρίδα μας; η Δημοκρατία μας; Μήπως, τελικά, στόχος είναι να αναζητήσουμε άλλη ταυτότητα; Αυτή που... «δεν θα προσβάλει την Δημοκρατία»;

Ας γίνει λοιπόν η επικείμενη επέτειος της εθνικής παλιγγενεσίας καιρός - ευκαιρία αναστοχασμού, ευθύνης του χρέους και της αποστολής. Κλείνω, τον φτωχό αυτό προβληματισμό με την ελπίδα να μην παρερμηνευτεί υπό τινών αλλά να εκληφθεί ως έκφραση αγωνίας και μόνον, κλείνω με τους στίχους ενός σύγχρονου στιχουργού, του Δημήτρη Ιατρόπουλου: «Λίγοι, μια χούφτα, είμαστε οι Ρωμιοί· λίγοι μια χούφτα, δυο πιθαμές η γη μας αλλιώτικη φυλή· λίγοι μια χούφτα, ήρωες

τρελοί πρώτοι στο μεράκι, πρώτοι στο φιλί..».

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr